

Digre er store på transport

Ordspillet er vanskelig å unngå når det gjelder Digre Transport AS. Firmaet har hatt en solid utvikling. Tre generasjoner finner man bak rattet i dette firmaet som i fjor omsatte for 25 millioner kroner

Fornøyde karer foran noen av bilene. Fra venstre brorene Hans og Øystein Digre, far Ingmund og sjåfør Rune Johansen, som kom inn med den nærmeste bilen under fotograferingen

Hos Digre Transport kan man gjerne finne tre generasjoner bak rattet samtidig. Selv om han har overlatt det daglige ansvaret til sønnen Øystein, har senior Ingmund Digre ikke noe imot å sette seg bak rattet. Han er snart 74 år gammel og har tittel av "Styreformann og Kårkaill" på firmaets hjemmeside. Han startet sin del av virksomheten allerede i 1961. Øystein har i tillegg både broren Hans og søsteren Solveig med seg i ledelsen av firmaet, Hans som trafikkleder for kranbilene og Solveig innenfor fakturering og regnskap. Tredje generasjon er representert ved Solveigs sønn Stian Winsnes, som er sjåfør i firmaet.

Transport i blodet

Men egentlig ble frøet til Digre Transport sådd langt tidligere enn i 1961. Allerede fra 1937 var Ingmunds far Ingvald i gang med lastebiltransport. "Jeg var tidlig med og fikk nok transporten inn i blodet", sier Ingmund. Han kjøpte farens siste bil da Ingvald ble pensjonist i 1972. Nå hopper vi frem til 1993. Dette året etablerte Øystein seg som lastebileier. Og så i 2000 valgte Ingmund og Øystein å slå sammen sine virksomheter til det som i dag er Digre Transport. Da kom også Hans inn på eiersiden. Gjennom alle år ble virksomheten drevet fra Ingmunds og konas bolig i Singsås lenger opp i Gauldalen. Helt til for knapt et

år siden da selskapet flyttet til et anlegg de leier av Mesta på Støren, omtrent i krysset mellom E6 og riksvei 30 mot Røros. Der har de kontor, parkering, lager og en liten terminal.

Doblet omsetning

Alle er enige om at det var godt å få mer plass både innendørs og utendørs. Siden 2000 har omsetningen blitt doblet. Det betyr selvsagt flere biler og flere ansatte. Den første MAN ble anskaffet allerede i 1981. Siden er det gått slag i slag. I dag er kjøretøyparken utelukkende MAN, hele 21 biler. Ytterligere tre er i bestilling. Alt i alt har selskapet 25 ansatte og omsatte i fjor for 25 millioner kroner. "Som transportør vil du vel alltid ha et ønske om raskere delleveranser og reparasjoner. Men når vi i dag kun har MAN, så forteller det samtidig at vi i det store og hele er veldig godt fornøyd med merket og de mennesker vi har kontakt med i MAN-organisasjonen", sier Øystein.

Byggevarer

Byggevarer av alle slag utgjør en stor del av transportgrunnlaget hos Digre Transport. Dette inkluderer også blant annet takstoler, Oppdalsskifer og tømmerhytter, vinduer og glass. Avfall og stykk gods går det også en del av, samt at to biler går i transport for et vaskeri. Bilparken består av ni kranbiler og tre flisbiler, mens resten er skapbiler. Flisbilene kjører ikke flis, men derimot avfall til Sverige. Hos Digre er man glad for transporten, men de stiller seg spørsmålet om hvorfor avfall ikke kan viderebehandles lokalt i disse miljøtider. Rundt 2/3 deler av transporten skjer i Trøndelag, mens resten retter seg mot Sverige og Østlandet, en og annen tur nedover kontinentet med flyttegods blir det også en sjelden gang.

Solide kunder

"Vi er meget godt fornøyd med våre kunder", sier Øystein. "Størstedelen av dem er avhengig av høy kvalitet på transport, de

har alle spesielle behov, og særegent gods som passer dårlig inn på kapelltraller. Våre kunder vet at vi strekker oss langt for å få arbeidsoppgavene løst. Samtidig er kundene også fleksible til oss, slik at vi kan justere bilbehovet mellom kundene. Dette fører til en trøndersk dynamikk, der kravlisten fra kundene ikke er lang og skriftlig og et godt stykke unna ISO 9000 kvalitetsbeskrivelse, men der vi gjør så godt vi kan. Vi er ærlige og sier det som det er når det ikke går som det skal. For "nei" bør være et sjeldent ord.

"For å få til dette, trengs fleksible og solide sjåfører, og det har vi absolutt. Vi har liten gjennomtrekk. Og sist men ikke minst, det å drive et slikt firma er ingen "midt på dagen-jobb", og mobiltelefonen holdes gjerne varm utover kvelden. Da er det om å gjøre å ha ei storveis kjerring som er litt overbærende, og det har jeg, sier Øystein.

